

W brzuchu ciężarnej kobiety
były bliźniaki.

Pierwszy zapytał drugiego:

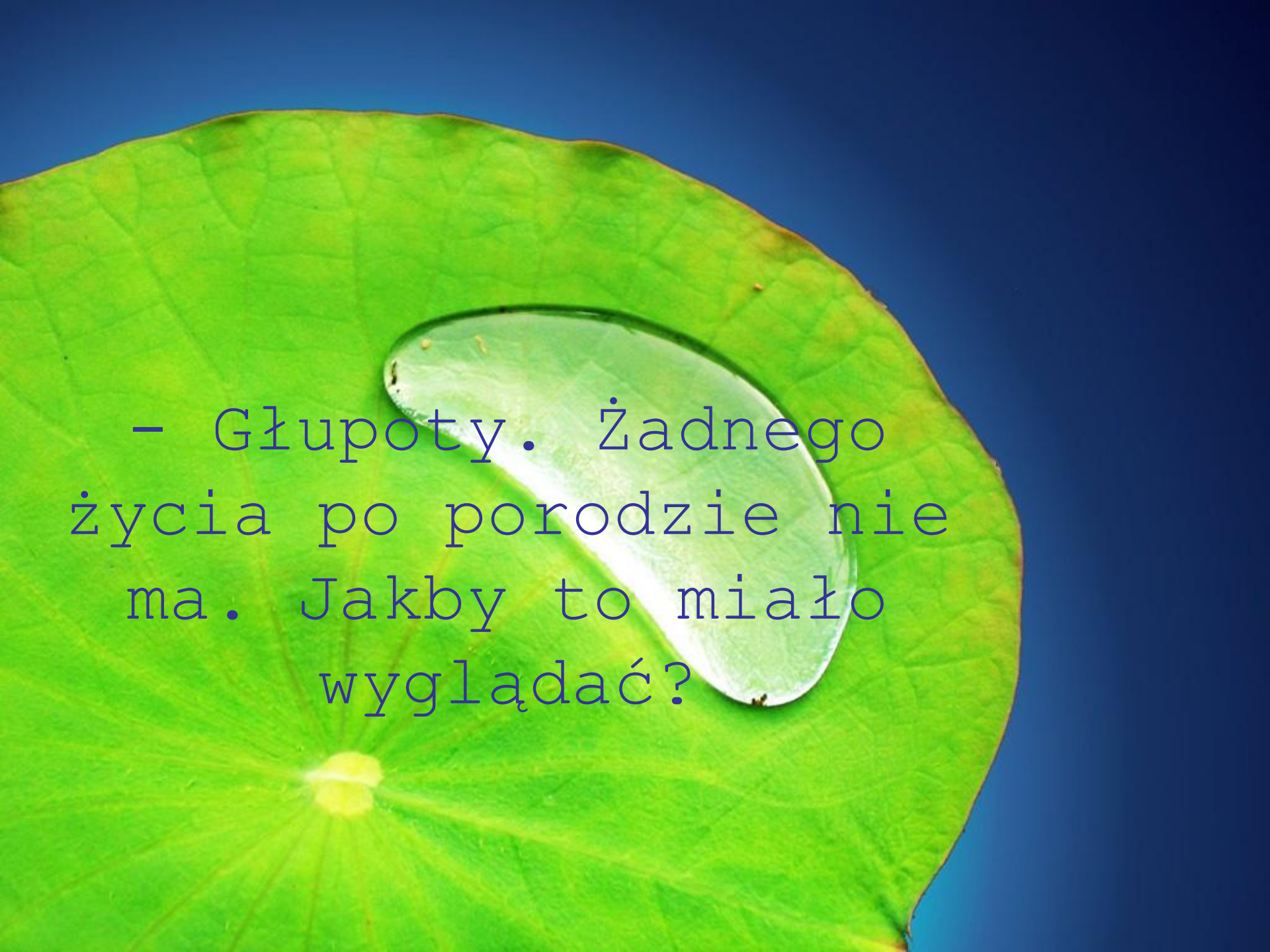
- Wierzysz w życie po
porodzie?

- Jasne. Coś musi tam być!

Mnie się wydaje, że my właśnie po to tu jesteśmy, żeby się przygotować na to co będzie potem.

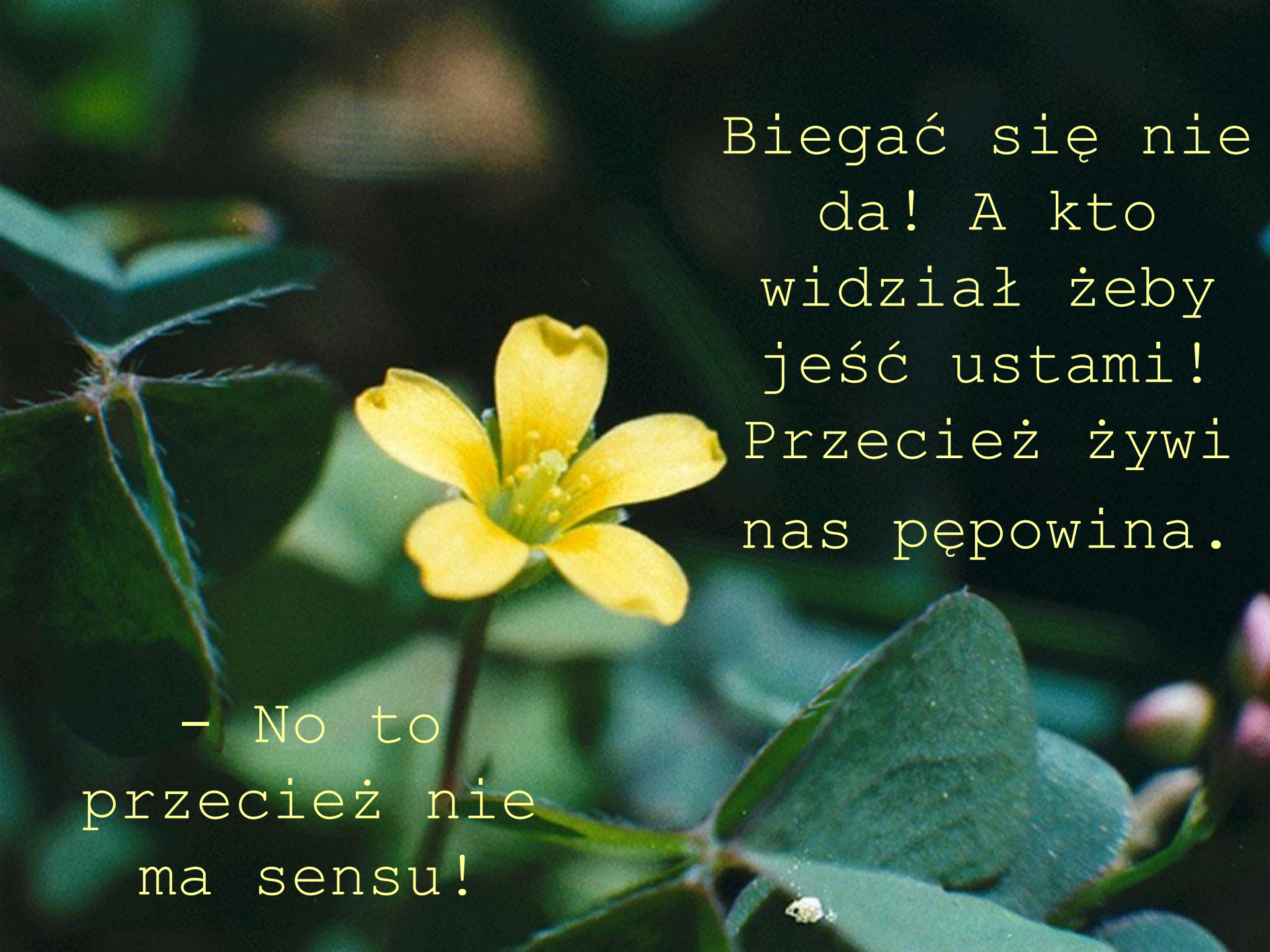

- Głupoty. Żadnego
życia po porodzie nie
ma. Jakby to miało
wyglądać?

- No nie
wiem, ale
będzie
więcej
światła.

Może
będziemy
biegać, a
jeść
buzią...

Biegać się nie
da! A kto
widział żeby
jeść ustami!
Przecież żywi
nas pępowina.

- No to
przecież nie
ma sensu!

- No ja nie wiem, ale
zobaczymy mamę, i ta
się będzie o nas
starać.

- Mama? Ty
wierzysz w
mamę? Kto to
według
ciebie w
ogóle jest?

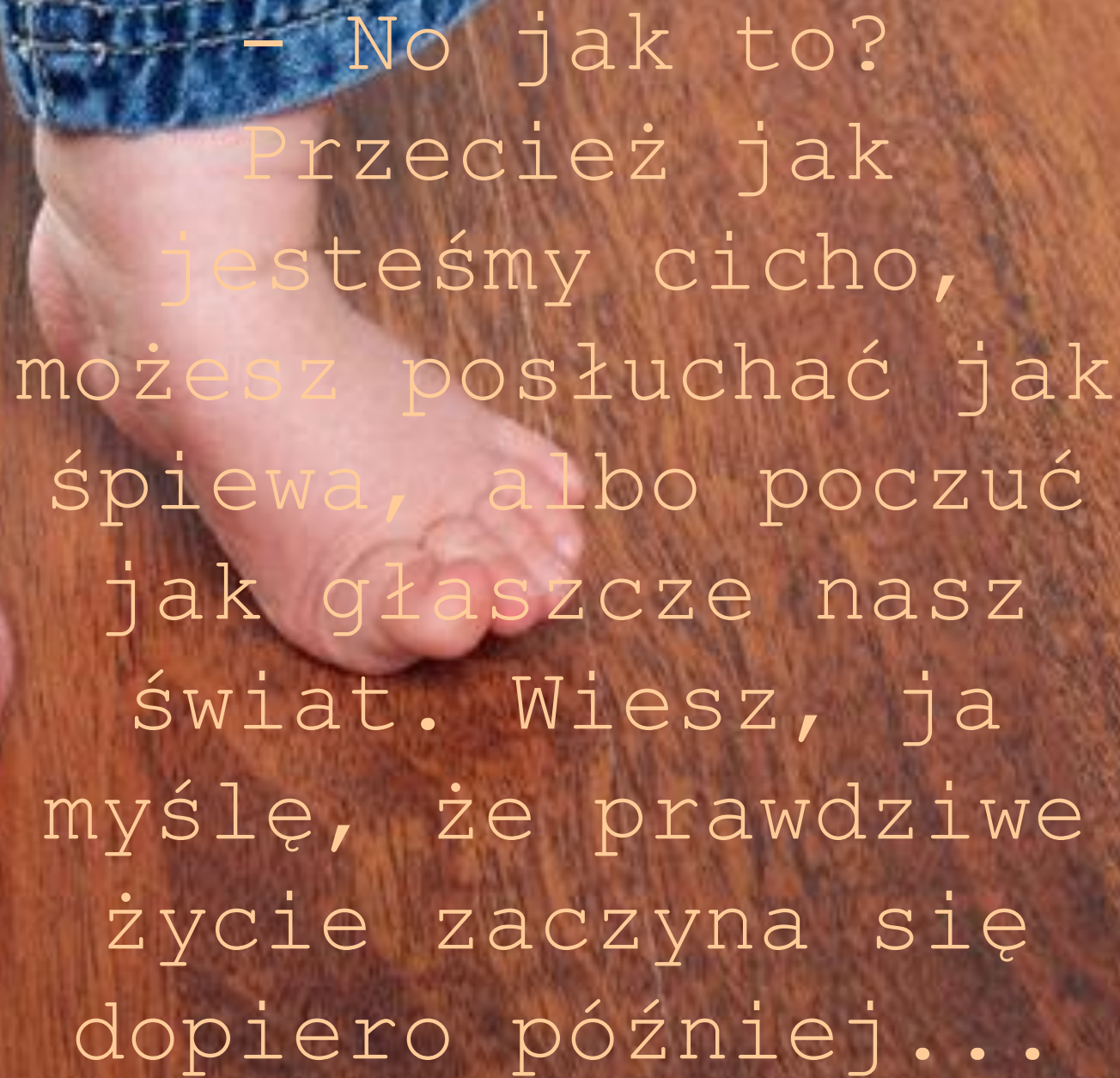
- No przecież
jest wszędzie
wokół nas...

Dzięki niej
żyjemy. Bez
niej by nas
nie było.

A close-up photograph of a baby with light skin and blue eyes, wearing a light blue turtleneck. The baby's mouth is wide open in a surprised or excited expression, and their right hand is near their mouth. In the background, a woman with dark hair is visible but out of focus. The text is overlaid on the left side of the image.

- Nie
wierzę!
Żadnej mamy
nie
widziałem
czyli jej
nie ma...

- No jak to?
Przecież jak
jesteśmy cicho,
możesz posłuchać jak
śpiewa, albo poczuć
jak głaszcze nasz
świat. Wiesz, ja
myślę, że prawdziwe
życie zaczyna się
dopiero później...

Pomoc Duchowa

www.adonai.pl

aka_86